

LES PENSIONS PÚBLIQUES SÓN DE LA CLASSE TREBALLADORA, ÉS EL SALARI DE LA NOSTRA JUBILACIÓ

L'atac contra els sistemes públics de pensions no és un aspecte nou, ja des de la dècada dels anys 80 amb el govern socialista al capdavant i del PP posteriors, reforma rere reforma les condicions d'accés i les pensions han estat modificades per a minvar-les constantment, exigint més anys de cotització, ampliant els anys per el càlcul de 2 a 29, i allargant l'edat de 65 a 67 anys, però és en els últims anys quan ha pres major duresa.

Al nostre país ja no és suficient tenir 67 anys, ara cal arrencar cada vegada més porció de les cotitzacions de les treballadores a la Seguretat Social, per a lliurar-les-hi al capital financer. La patronal compta amb la complicitat de la majoria dels partits de l'arc parlamentari i les direccions dels sindicats subvencionats, CCOO i UGT, a partir del Pacte de Toledo. És amb aquesta aliança contra la qual ha xocat el moviment pensionista i el sindicalisme combatiu en els últims anys. Malgrat la resistència, el projecte per privatitzar-nos ha fet nous passos i l'accés a una pensió digna s'allunya cada vegada més de les possibilitats de la majoria de persones.

Inversemblantment, l'eix de la lluita no ha estat a partir de les persones treballadores en actiu (les més afectades), sinó mitjançant el moviment pensionista. L'origen de la falta de resposta del món laboral és el mur de silenci i desinformació que s'ha teixit al seu voltant. La claudicació dels esmentats dirigents sindicals i la manipulació que aquests han fet del contingut de les reformes han contribuït al fet que la càrrega patronal avanci, i fins ara, sense cap tipus de resistència en els centres de treball.

Falta informació entre la majoria de la població sobre la importància d'una bona cotització per a obtenir una pensió suficient en cas d'accident o malaltia abans de jubilar-se. A més, han aconseguit que entre els joves arrelhi la idea que la lluita per les seves pensions futures és quelcom absurd i no val la pena barallar-se ni lluitar per això.

Des de la Mesa Sindical de Pensionistes dels Sindicats signants volem traslladar a les companyes i companys que encara resten en actiu, que la nostra lluita és contra la pèrdua del seu salari futur quan aquestes siguin pensionistes.

Reforma rere reforma el sistema de pensions produeix una disminució de la prestació de pensió, malgrat la permanent contribució al sistema amb aportacions directes i amb el salari que no es percep per anar directament a la caixa de la Seguretat Social (les empreses li diuen cotització empresarial) quan en realitat és un salari diferit que no percebem perquè solidàriament i de manera Inter generacional s'utilitza per tal que es cobreixin les pensions actuals i es generi el dret de les futures.

Al mateix temps i de manera paral·lela a aquestes modificacions i reformes del sistema públic de pensions s'estableix, amb publicitat enganyosa i discursos fatalistes, la suposada necessitat de facilitar i derivar diners a les entitats financeres (bancs, asseguradores, financeres i gestores, inclosa la participada com accionistes per CC.OO. i UGT, etc.) per tal que mitjançant una comissió, gestionin part dels nostres diners. L'incentiu és una rebaixa de l'import de les cotitzacions.

Aquestes entitats que exerceixen en realitat el veritable poder econòmic no tenen suficient amb la plusvàlua que obtenen directament del nostre treball, sinó que ambiciosos com són, volen el control i gestió de les nostres pensions, amb la finalitat d'especular amb l'economia financera.

Ha de ser des de la nostra experiència de pensionistes i la lluita reivindicativa duta a terme, on ens cal traslladar a les persones treballadores que estan en actiu la confiança que hem de continuar lluitant per tal d'assegurar i garantir que el nostre sistema públic de pensions no sofreixi retallades i per això cal que les últimes reformes es deroguin íntegrament, per tal de continuar mantenint que la base del càlcul de la pensió sigui envers 15 anys i no sobre els 29 que pretenen, no és necessari que la nostra vida laboral es perllongui fins als 67 anys, en realitat als 40 anys de vida laboral ja hauríem de tenir dret a la jubilació.

És necessari que la pensió mínima estigui sempre per sobre del llindar de la pobresa (+60% del salari mitjà), que en 2024 sigui de 1250€ per 14 pagues i sense coeficients reductors pels que han cotitzat 30 anys. La

lluita per a reivindicar que la bretxa de gènere s'elimini és una qüestió que hem de continuar combatent , fins aconseguir l'equiparació dels salaris i en conseqüència, la de pensions sigui també una realitat.

Des d'aquesta taula de pensionistes sindicades entenem que no és una lluita que hem de dur només les persones que actualment ho som, sinó que és imprescindible que totes aquelles que ara estan en actiu, en els centres de treball, fàbriques i seccions sindicals tinguem clar que el dret a una prestació de pensió està totalment lligat al treball actual. Els sindicats en els quals estem organitzats ho tenim molt clar: El sistema públic es defensa i es garanteix, per això forma part de les nostres reivindicacions i constants lluites, no podem deixar el nostre futur en mans d'entitats financeres que només busquen treure fons de la caixa de la Seguretat Social per a ampliar el seu capital i continuar acumulant riquesa.

A les fàbriques, a les assemblees, en els centres de treball, en les places i carrers, cal que tinguem clar que cal defensar el nostre sistema públic de pensions, com fem amb l'ensenyament i el sistema de salut.

Les nostres propostes

- Un Sistema Públic de Pensions Públiques dignes i suficients per a totes i tots, com un Dret Social irrenunciable.
- Una Pensió mínima que estigui sempre per sobre del llindar de la pobresa, de 1.250 € ara, i que garanteixi una vida digna per a totes les persones.
- Revaloració de les Pensions en relació al IPC real (sense paranys com el “IPC mitjà”), per a mantenir la capacitat adquisitiva de les pensions públiques
- Trencar amb la bretxa de gènere a les pensions i especialment les de viduïtat, garantint la seva equiparació a la pensió mínima de 1.250€
- No als Fons Privats de Pensions, siguin del caire que siguin “col·lectiva” i/o professional/associativa, ni a la gestió privada dels fons públics
- Derogació de tots els aspectes negatius de les reformes de les pensions de 2011, 2013, 2021, 2022 i 2023. Retorn a la jubilació als 65 anys, avançant cap els 60 anys amb 30 cotitzats. Període de càlcul dels millors 15 anys de cotització.

Rebutgem el factor de sostenibilitat plantejat pel PP i el “mecanisme d'equitat Inter generacional” inclòs en aquesta última reforma del PSOE. Les aportacions a partir dels pressupostos de l'Estat, amb impostos i redistribució de la riquesa, són les que han de garantir viure dignament durant la nostra jubilació.

La lluita unitària és el camí, i tal com lluitem contra el capital en l'empresa, hem de continuar lluitant contra el capital financer (representat a l' UE i BCE), ja que són la causa directa de la privació que sofreix la classe treballadora.

Mesa Sindical de Pensionistes: CGT de Catalunya, CNT, Co.bas, COS, IAC i Solidaritat Obrera

Octubre 2023

